

править за шкатулку для шиття: скраю, на «обгортці» цукерки, містяться подушечка з голками й на персток). Та, в якій панна Птіфур зберігає мапи, колись була бляшанкою святкових цукерок, має відкидну кришку, на якій зображене сніжний зимовий пейзаж із горами, ялинками та ковзанярами в червоних плетених шарфах.

Панна Птіфур зібрала колекцію різних видів мап: є такі, що показують висоти й низини (мапи рельєфу),

є й такі, що показують річну кількість опадів у різних місцевостях (кліматичні мапи). Є в неї навігаційні й морські мапи, які показують глибину водойм; мапи, які показують час припливів і фази Місяця; а також мапа, особливо корисна для скатертинних літунів: мапа зі шкалою Бофорта, яка розповідає все

летіла куди вітер несе, але сьогоднішній вітер був особливий: за умови вправного керування такий віднесе куди тобі заманеться. Що б заманливого придумати? Коли панна Птіфур потребує натхнення для визначення напрямку, вона *розгортає* (тобто витягає і розкладає на столі) мапу. Панна Птіфур колекціонує приємні слова, і їй подобається слово *розгортами* — від його звучання в уяві *розгортаються* приємні картини: наприклад, як вона простягає руку, щоб погодувати курчат, або здіймає понад ліжком ковдри, а коти в них стрибають.

Панна Птіфур пам'ятає: мапа — це пригоди. Це коли відкриваєш річки і дороги, гори й долини, стежиш поглядом за їхніми обрисами. Або коли заплющуєш очі й тицяєш пальцем навмання — а тоді виrushаєш туди, куди показав палець.

Мапи панна Птіфур зберігає в бляшанці з-під печива. А ще вона складає в бляшанку з-під печива записи рецептів, ще й кольорові олівці тримає там само. У неї є картаті бляшанки від пісочного печива, жовті — від печива з лимонним кремом і бляшанка у формі великої шоколадної цукерки (остання

шкарпетки попарно — і замислитися: кому першому спало на думку ставити вітровкази для вимірювання швидкості вітру (вони ж бо схожі на напнуті вітром смугасті шкарпетки!)? А відтак перейти думкою до римського імператора Андроніка, який перший вигадав встановлювати флюгери; тоді подумати: ілікаво, а чому флюгери так часто роблять у вигляді півників; тоді перескочити до запитання: а який там вітер дме надворі — бо народжується чудова ідея вискочити провітритися з котиками, просто прогулятися туди й назад.

Коли ми перед цим бачилися з панною Птіфур та її котами, вони відважно врятували свого друга пана Конібера (короля конфеті), який звалився в чан із власним винаходом — конфеті сорту «Супермерехтливий». Та нині день видався спокійніший, без жодних ознак конфетішних катастроф, і панна Птіфур чекала на таку собі тиху-лагідну пригоду, яка привела б її з котами додому якраз на смачну вечерю і вечірню казочку: послухали та й спатоньки поплюхали.

Вітер був свіжий, у повітрі пахло весною — як найкращий день для польотів. Панна Птіфур завжди

хвіст — лапа — хвіст, скатертина спурхує в повітря, і вони відпливають удалечінь довгою пухнастою вервічкою, на кінці якої розгойдується довгастий Шипун. Яке ж то нестримне блаженство — ширяти в небі всім разом, коли сутінки срібляться першими зірочками або в осінньому вітерці шурхотить бронзове листячко! Кошлатий політ — особлива втіха, це завжди щось незвичайне, завжди пригода і завжди радість повернення додому з купою приємних вражень.

Панна Птіфур любить літати з котами, її захоплюють краєвиди, які відкриваються згори, але вона вважає, що завжди знайдеться цікаве для милування та міркування, навіть якщо стойш ногами на землі. Наприклад, вона може підвести погляд від книжки на Шипуна в новенькому кардиганчику — і замислитись: а хто ж винайшов перший гудзик? Або мити посуд і подумати: а який посуд у полярних дослідників? Або може (і саме цього ранку вона це йробила!) акуратно складати білизну та сортувати

утворюють одне велике. Власне, її улюблена рівняння: «мале = велике» (що дуже тішить Мняку, найменшу з киць).

Коти особливо вправні в перетворенні дрібних предметів — як-от: наліпки для хлібниць, обривки мотузок і стрічок, заплутані клаптики мішури, упаковки з-під яєць, коробки з-під взуття, маленькі іграшки зі святкових хлопавок — на вигадливий домашній декор, наприклад: котячі меблі, аксесуари для екстрамодного показу, маскарадні костюми. Коти вважають, що більшість речей мають пречудовий вигляд, якщо їм додати мерехтіння, причепурити й оздобити гірляндами. Так, як тобі вже відомо, коти полюбляють прикрашатись і перетворюватись на всілякі фігури — обвиватися навколо перил або застигати в показних образах, ніби садові декорації. А ще, як ти, мабуть, пам'ятаєш, вони обожнюють застигати в гарних позах у повітрі — прямо в польоті! — з панною Птіфур, майстерною пілотесою скатертинних рейсів. В одну руку вона хапає за чотири кути якусь із улюблених скатертин, а в другу — найменшу кицю Мняку. Відтак усі коти зчеплюються:

